

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΘΕΒ

κ. Αχιλλέα Νταβέλη

23/1/2018

Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΓΚΥΡΙΑ

Κυρίες, Κύριοι αγαπητοί εκπρόσωποι των μέσων ενημέρωσης,

Ο ΣΘΕΒ έχοντας ως μοναδική πυξίδα του την ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας με άμεσο κοινωνικό όφελος, έχει χρέος θεσμικό και ηθικό να προτείνει ρεαλιστικές προτάσεις πέρα από την όποια δημιουργική κριτική που δικαιωματικά ασκεί. Προτάσεις αναμφίβολα χωρίς αγκυλώσεις και πολιτικές εξαρτήσεις, αλλά με καλή διάθεση για γόνιμο και ουσιαστικό διάλογο. Θα προτείνουμε δε μία νέα θεσμική και κοινωνική συνεργασία, πάνω σε θέματα οικονομίας με εθνική σημασία και τα οποία θα είναι αμοιβαία επωφελή τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για τις επιχειρήσεις. Εάν το 2017 θεωρήθηκε ως έτος ορόσημο, για την μερική σταθεροποίηση της πολύπαθης ελληνικής οικονομίας, θα πρέπει πλέον όλη η προσπάθεια να επικεντρωθεί στα πραγματικά κίνητρα για μία επικείμενη ανάπτυξη και όχι σε θεωρητικές εξαγγελίες.

Αυτό το διακύβευμα από μόνο του, καθιστά το 2018 το ορόσημο της πραγματικής ανάπτυξης επί της ουσίας.

Ας δούμε όμως τη κατάσταση στη χώρα μας όπως αυτή διαμορφώνεται σήμερα: -Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση μας διαβεβαιώνουν ότι τον Αύγουστο του 2018 και μετά από οκτώ έτη αναγκαστικών μέτρων, θα έχουμε καθαρή έξοδο, το πέρας των μνημονίων και την απαρχή μιας ουσιαστικής πορείας για την ανάκαμψη της οικονομίας.

-Το οικονομικό επιτελείο προετοιμάζεται για αυτή τη καθαρή έξοδο στις αγορές με στόχο την ανάπτυξη, παρότι αυτό από τους κύριους εγχώριους οικονομικούς δείκτες τουλάχιστον, φαίνεται δύσκολο και προϋποθέτει τεράστια προσπάθεια. Προφανώς και όλη η κοινωνία έχει ανάγκη να ελπίζει και να εύχεται κάθε επιτυχία με μία καθαρή έξοδο.

-Η χώρα όμως χρειάζεται πλεονάσματα της τάξεως του 3,5% έως το 2022 με βάση τη συμφωνία.

-Από το 2022 έως το 2060 η χώρα έχει συμφωνήσει επιπροσθέτως σε ετήσια πλεονάσματα του 2% και αυτό από μόνο του είναι αντικίνητρο ανάπτυξης και δίνει σοβαρή αφορμή σε κάποιους να το χαρακτηρίζουν ως "νέο μνημόνιο χρέους".

Ο μεγάλος ασθενής της οικονομίας μας, δεν είναι άλλος από το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, ο οποίος εν μέσω αναγκαίων πλειστηριασμών και της απαιτούμενης μείωσης των κόκκινων δανείων, ακόμη αναζητεί το βηματισμό του. Οι Τράπεζες οφείλουν να αντιμετωπίσουν με γενναιότητα, όλα εκείνα τα "σαθρά" δάνεια που έπληξαν τόσο τις ίδιες όσο και την υγιή ελληνική επιχειρηματικότητα και οικονομία.

Ποτέ άλλοτε στην ιστορία του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος, δεν είχε δημιουργηθεί από τόσο λίγους στρατηγικούς κακοπληρωτές εις βάρος των πολλών συνεπών δανειοληπτών, τέτοιος αθέμιτος εγχώριος ανταγωνισμός και ευθεία αθέτηση της τραπεζικής πίστης. Είναι άλλο πράγμα η διευκόλυνση ενός οφειλέτη εν μέσω κρίσης και είναι άλλο

πράγμα η απιστία.
Οι περίφημοι γνωστοί και ως "μπαταχτσήδες" του τραπεζικού συστήματος, θα πρέπει να τιμωρηθούν παραδειγματικά.

-Σε περίπτωση αποτυχίας (βάση των σχετικών προαπαιτούμενων), της τελικής εκκαθάρισης των "κόκκινων χαρτοφυλακίων" των εγχώριων τραπεζών, τότε η ανάγκη μίας νέας αναδιάρθρωσης αυτών με ασύλληπτες για την οικονομία συνέπειες, δεν πρέπει να θεωρείται απίθανη παρότι απευκταία.

-Το μεγάλο έλλειμμα εμπιστοσύνης των πολιτών προς τις ελληνικές τράπεζες, διαπιστώνεται εξάλλου εύκολα και από τον αναιμικό ρυθμό επιστροφής των καταθέσεων και παρά τις σοβαρές προσπάθειες που καταβάλλουν οι ίδιες.

-Οι επενδύσεις, το οξυγόνο της ανάπτυξης, παραμένουν το μεγάλο ζητούμενο μέσω της αδιάφορης ή και ανύπαρκτης σε πολλές περιπτώσεις δημόσιας διοίκησης, που συχνά σαν στόχο έχει την απαξίωση ή τη δαιμονοποίηση του επιχειρηματικού κόσμου.

-Η γραφειοκρατία και η διαφθορά επίσης παραμένουν πρωταθλήτριες με διαφορά.

-Η κατανάλωση φθίνει ακόμη και σε βασικά αγαθά, καθότι το εισόδημα και η αγοραστική δύναμη των πολιτών έχει συρρικνωθεί σημαντικά τα τελευταία οκτώ έτη. Η πολιτική της εκτεταμένης φορολόγησης των πάντων, είναι ίσως ο μεγαλύτερος κίνδυνος στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας.

Η κυβέρνηση θα διαπιστώσει ότι η καθαρή έξοδος πρέπει να συνιστά εκτός των άλλων, κοινωνική δικαιοσύνη με την αποκατάσταση όλων των προηγούμενων άδικων μέτρων.

Τα αναγκαστικά μέτρα της οκταετίας των μνημονίων, που έχει σηκώσει όλος ο κόσμος του μόχθου και της παραγωγής, τη στιγμή που δηλώνουμε και ελπίζουμε την άρση όλων των μνημονίων, δεν μπορεί να συνεχίζονται ως καταχρηστικά, διότι αυτό από μόνο του εγείρει θέματα νομιμότητας και αμφισβήτησης του συνταγματικού δικαίου.

Το γεγονός ότι οι πολίτες γενικότερα και οι παραγωγικοί φορείς ειδικότερα δεν μπόρεσαν μέσα από τα αναγκαστικά μέτρα και την υπέρμετρη φορολόγηση μέχρι στιγμής να λάβουν θέση, δεν πρέπει από κάποιους να θεωρηθεί ότι παραιτούνται των διεκδικήσεων και των συνταγματικών τους δικαιωμάτων.

Το περίφημο κράτος δικαίου κλονίζεται περισσότερο από ποτέ, όταν τα κοινωνικά του αντανάκλαστα δεν βαίνουν ομαλά.

Σε πολλές δε περιπτώσεις το κράτος μέσα από την υπερφορολόγηση των ελληνικών επιχειρήσεων, συμπεριφέρεται σαν αφανής εταίρος στις εναπομείνασες υγιείς.

Ο ΣΘΕΒ οφείλει γνωρίζοντας τη πραγματική οικονομία και τη σκληρή καθημερινότητα των παραγωγικών φορέων, να προτείνει καθαρές λύσεις με υπεύθυνο και ανιδιοτελή τρόπο:

-Προτείνουμε λοιπόν άμεσα : "ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ".

Με το μέτρο αυτό προφανώς δεν κερδίζουν τίποτα οι επιχειρήσεις αλλά κερδίζουν οι εργαζόμενοι, η κοινωνία και άμεσα η οικονομία.

Και όταν κερδίζει άμεσα η οικονομία έμμεσα κερδίζουμε όλοι. Είναι κοινό μυστικό εν Ελλάδι ότι η καταναλωτική οικονομία μας όπως δυστυχώς ή ευτυχώς έχει διαμορφωθεί εδώ και δεκαετίες, για να τροφοδοτηθεί εκ νέου χρειάζεται ενίσχυση εισοδήματος και αγοραστική δύναμη.

Θα θέλαμε ιδανικά μία Ελλάδα να καινοτομεί στην έρευνα, στη βιομηχανία, στη μεταποίηση, στις υπηρεσίες και στην αγροτική παραγωγή. Αλλά αυτά χρειάζονται οπωσδήποτε σοβαρές μεταρρυθμίσεις, κίνητρα, χρόνο και δια βίου εκπαίδευση.

Ακόμη και εκείνοι που φανατικά τα υποστηρίζουν, γνωρίζουν ότι είναι και μεν σωστά αλλά μακροπρόθεσμα μέτρα και φυσικά ποτέ δεν βάζουν οι θεωρητικοί αυτών των αφηγημάτων τον εαυτό τους, στη θέση ενός υποψηφίου επιχειρηματία ή αγρότη.

Είθισται δε τέτοιες είδους ανέξοδες και ευκαιριακές δηλώσεις ειδικά στα χρόνια της κρίσης, να τις ακούμε κυρίως από χείλη πολιτικών. Και χρόνος δεν υπάρχει για όσους πολιτικούς δεν το έχουν καταλάβει. Οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν τις μεγαλύτερες εργοδοτικές εισφορές πανευρωπαϊκά.

Οι επιχειρήσεις μας πληρώνουν σχεδόν δύο φορές το μισθό ενός υπαλλήλου για να καλύψουν τις ασφαλιστικές απώλειες των κρατικών ταμείων. Κανένας από τους ιθύνοντες όμως δεν σκέφτεται ή δεν θέλει να αντιληφθεί, ότι η τόνωση της κατανάλωσης αγαθών και υπηρεσιών θα επιφέρει κέρδος για το κράτος νέους φόρους δισεκατομμυρίων και το σημαντικότερο : χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας θα ζητηθούν με νέες εργοδοτικές εισφορές, λόγω αύξησης της ζήτησης των προϊόντων.

Εάν αυτό το τόσο απλό δεν είναι κατανοητό και άμεσα εφαρμόσιμο, τι άλλο να περιμένει πλέον η ελληνική κοινωνία από την εκάστοτε κυβέρνηση; Για τη σημερινή όμως κυβέρνηση, η πρόταση του ΣΘΕΒ, αποτελεί προεκλογική της δέσμευση και επιτομή της πολιτικής της.

Εάν δεν αδράξει σε αυτή τη φάση τη βούληση μιας σοβαρής μερίδας του επιχειρηματικού κόσμου, για εθνική προσπάθεια ανάκαμψης με άμεσα κοινωνικά χαρακτηριστικά, τότε δεν θα υπάρχουν ούτε για την ίδια άλλες δικαιολογίες. Όλος ο πολιτικός κόσμος οφείλει να αγκαλιάσει τέτοιου είδους προτάσεις, καινοτόμες κοινωνικά και στοχευμένες οικονομικά.

Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνουμε τη πολύτιμη κοινωνική συνοχή, την κοινωνική δικαιοσύνη, την αποκατάσταση του χαμένου κράτους δικαίου και κυρίως την χαμένη εμπιστοσύνη του κόσμου στο πολιτικό σύστημα της χώρας μας.

Διότι η κοινωνία χωρίς υγιή πολιτική, μπορεί πολύ εύκολα να οδηγηθεί στην άβυσσο. Εμπιστοσύνη σημαίνει ότι δεν ψηφίζουμε εκατοντάδες άρθρα, με χιλιάδες σελίδες ενός πολυνομοσχεδίου, με τη ταχύτητα του φωτός.

Διότι όταν αυτό κάνεις, δίνεις την αίσθηση στους πολίτες ότι εσύ ο πρόθυμος βουλευτής της εκάστοτε συμπολίτευσης είσαι αναγκαστικά και αδιάβαστος και αδιάφορος και επίορκος.

Διότι είναι αμαρτία αυτά που με πάθος έχεις αντιπολιτευθεί στο παρελθόν να τα εφαρμόζεις αναμορφωμένα στο παρόν και στο μέλλον.

Ο ΣΘΕΒ αποδεικνύει έμπρακτα ως κοινωνικός φορέας ανάπτυξης, την εμπιστοσύνη του στην πολύπαθη ελληνική κοινωνία.

Μόνο η επένδυση με ήθος και αξίες στο συνάνθρωπο, θα επιφέρει πραγματική ανάπτυξη και πλούτο σε όλους μας.

Η ώρα της αλήθειας είναι εδώ για όλους και οι ευθύνες σε εκείνους που τελικώς αποφασίζουν τεράστιες.

Η Ελλάδα χρειάζεται τώρα εγχώριες λύσεις με νοημοσύνη, χωρίς άλλες επιτροπείες, που μόνο μικροπολιτικά και αντιεθνικά συμφέροντα δείχνουν να εξυπηρετούν.

Ζητούμε από το Πρωθυπουργό, την Ελληνική κυβέρνηση και το σύνολο του πολιτικού κόσμου να πάρουν θέση πάνω στη ξεκάθαρη πρόταση του συνδέσμου μας.

Πιθανή άρνηση διαλόγου ή απαξίωση μιας πρότασης με λογική, θα έχει αναμφίβολα πολιτικές και κοινωνικές συνέπειες.

Για οτιδήποτε μας ζητηθεί προς το συμφέρον της οικονομίας και της κοινωνίας, θα είμαστε πάντα πρόθυμοι και με ευθύνη θα συνεισφέρουμε, εφόσον τελικώς κριθεί ότι είμαστε χρήσιμοι και αποτελεσματικοί.

Γιατί εν κατακλείδι όλοι θα κριθούμε για το έργο μας και μόνο για αυτό.